

Pištolníci bez zbraní rytíři bez brnění
v knížkách sa čítali okolo ohňa sedia
najkrajšie najvernejšie dievčatá
Spoločný chlebík pár korún v pokladničke
sú v siedmom nebi pri ohni pri pesničke
keď smutná zem je nocou zakliata

Rovnaké slová zo srdc aj z úst tu plynú
my sme tu doma duše nám nezahynú
kým ešte vieme vravieť "Lúbim"
Nech je nám krásne vykročiť správnou nohou
kým oheň zhasne poprosiť lesných bohov
o šťastie pre ostatných ľudí

R:Naša úzka cestička
sa v stovkách diaľnic aj tak nestratí
a modlitbou je pesnička
že chceme byť stále rovnakí

To slovo "Ahoj" prestalo časom platiť
zo strmých svahov ťažké je sa vrátiť
na všetko dôvod nájsť sa musí
Pod cudzou kožou občas sa schovať zohnúť
vieme že nožom odzadu dá sa bodnúť
niekto to možno už aj skúsil

Tak občas slýcham pesničky čo sme hrali
pri takom ohni čo už nik nezapáli
a váham zapísať "Tak poďme!"
Neprídem prvý z ohníka už sa dymí
ľudia tí istí a pritom celkom iní
nemáme všetko už tak rovné

R:Sem-tam dáka slzička
sa v kvapkách rosy aj tak nestratí
zaznie zas tá istá pesnička
len my už nebudeme rovnakí